

Но още по-високо, още по-нагоре! В победен вихър от най-високите урви,
от най-предателските скали ще се впуснем ние към най-далечните висини!

(Нямаме крила?) *А крила!*

Ще *обурия* ги имаме! Ще се родят... в *обурия* на горещите желания.

О, да вървим, да вървим!

В миналото е вече *живата есен* (есенната дива), *то* *дадено хато* (обляна с) вълшебна приказка, потънала цяла в музика и пърхаща като младежко щастие. — свсбодата.

Ние идем!

